

Posudek na diplomovou práci Milana Hrubého Československá výcviková, periodická a hraná armádní filmová tvorba a filmy zahraničního původu v československé armádě 1951-1960, FF UHK 2016, 177s.

Vedoucí práce: PhDr. Jan Mervart, Ph.D.

Oponent: Mgr. Jiří Hutečka, Ph.D.

Předložená diplomová práce věnovaná armádní filmové tvorbě v letech 1951–1960 představuje komplexní zpracování dané problematiky, jež navazuje a překonává dosavadní literaturu k danému tématu. Jedná se o práci monografického charakteru, jež by v případě publikování plnila účel důležité přehledové publikace.

Práce je rozdělena do pěti kapitol podle jednotlivých typů filmů (hrané, výcvikové či zahraniční filmy), jedna kapitola je též věnována rozboru filmových periodik. Další vnitřní členění je orientováno buďto podle typu (např. hraný instruktážní film) či podle tématu filmu (dělostřelecké, letecké apod.). Autorův výklad je nanejvýš zasvěcený a opřený o studium mimořádně rozsáhlého korpusu archivních a filmových pramenů. Vzhledem ke komplexitě záběru bude předložená práce jen těžko překonána. Milan Hrubý svým způsobem ukazuje vliv, jaký armáda v československé společnosti měla či měla mít (tento aspekt by stál za hlubší rozvedení). Objem a pestrost filmové výroby v rámci armádní kinematografie je takřka šokující (zajímavé by bylo srovnání s jinými státy východního bloku či s režimy, kde hrála armáda důležitou roli jako Španělsko, Chile apod.) a v jiných, než autoritativních poměrech, jen těžko představitelný.

Z hlediska odbornosti filmové historie není o autorově kompetenci pochyb, pokud bychom měli zároveň hledat jistá negativa předložené studie, bylo by to patrně přílišné orientování výkladu na tradičních filmově historická/vědná kritéria na úrovni autor, vznik, téma apod. Čtenář by si jistě dovedl představit strukturaci zaměřenou na sociálně dějinné aspekty armádní tvorby jako například expertnost, ideální voják, model společnosti apod. (takový přístup například v rozboru dobové dokumentární tvorby zvolila Lucie Česálková v monografii *Atomy věčnosti. Český krátký film 30. až 50. let*. Praha, NFA 2014). Na některých místech by čtenář uvítal širší kontextualizaci výkladu do obecnějších souvislostí či větší autorskou interpretaci a zobecnění. Autorovi bych rozhodně doporučoval uvažovat o publikování této práce, její informační hodnota je nezpochybnitelná a doporučuji ji k obhajobě.